

РЕШЕНИЕ

№ 4492

гр. София, 19.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 26.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4370** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В. И. К. от [населено място] срещу заповед № РД-08-09/04.05.2011г. на и. д. директора на Дипломатическия институт при МВнР, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността „главен експерт” в отдел „Стратегически изследвания” със Заповед № РД-06-30 от 30.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт към МВнР, е прекратено служебното правоотношение с оспорвания.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Твърди се, че не е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, тъй като функционалните му задължения са продължили да съществуват. Жалбоподателят и процесуалният му представител - адв.Т. поддържат, че е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила поради неспазване на одобрената със заповед № РД-06-30 от 30.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт към МВнР процедура за закриване на отдели и съкращаване на персонала на Дипломатическия институт и на жалбоподателя не е предложена друга подходяща работа респ. не е назначен на друга длъжност в администрацията, с което е нарушен и чл.87а ЗДСл. Искане се отмяната на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – и.д. директорът на Дипломатическия институт, чрез процесуалния

си представител адв.К. изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят В. И. К. е заемал длъжността „главен експерт” в отдел „Стратегически изследвания” към Дипломатическия институт при МВР, по което обстоятелство между страните не съществува спор.

Със заповед № РД -06-30/20.09.2010 г. и.д. директор на Дипломатическия институт, на основание чл. 7, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 1, т. 9, чл. 15 и чл. 16 от Устройствения правилник на Дипломатическия институт, е постановил закриване на отдел „Обучителни програми” и съкращаване на следните длъжности в отдела: началник на отдел, държавен експерт, 2 щ.бр. главен експерт, старши експерт и младши експерт, както и закриване на отдел „Стратегически изследвания” и съкращаване на следните длъжности в отдела: началник на отдел, 2 щ.бр. главен експерт, 2 щ.бр. младши експерт, в отдел „Публични дейности и сътрудничество” – 1 щ.бр. главен експерт. Със заповедта е създаден нов отдел „Обучителни програми и проекти” и е определена нова структура и численост на отдел „Обучителни програми и проекти”, на отдел „Публични дейности и сътрудничество”, както и на общата администрация. На основание заповед № РД -06-30/20.09.2010 г. и.д. директор на Дипломатическия институт е утвърдил щатно разписание на длъжностите, в сила от 01.10.2010 г.

Със заповед № РД-08-08/04.10.2010г. на и.д. директор на Дипломатическия институт при МВНР е прекратено служебното правоотношение с В. И. К., считано от 05.10.2010 г. Заповедта е издадена на основание чл. 106, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл и във връзка с цитираната по-горе заповед № РД -06-30/20.09.2010 г. на и.д. директор на Дипломатическия институт.

С решение № 1463/28.03.2011г. по административно дело № 7915/2010г. е отменена Заповед № РД-08-08/04.10.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РД-08-09/04.05.2011г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР служебното правоотношение на В. И. К. отново е прекратено, считано от 04.05.2011г. Заповедта е издадена на основание чл.106, ал.1 и ал.2 ЗДСл – съкращаване на длъжността и във връзка със Заповед № РД-06-30/20.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР, както и поради това, че задълженията по длъжностна характеристика за съкратената длъжност не са преминали към друга длъжност по щатно разписание.

В изпълнение на Заповед № РД-06-30/20.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР е извършено преструктуриране на част от административните звена, като са закрити отделения, в т.ч и отдела, в който е работил жалбоподателя и са създадени нови отделения. Във връзка със Заповед № РД-06-30/20.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР е утвърдено ново длъжностно разписание на администрацията на Дипломатическия институт, в сила от 01.10.2010г., с което определя числеността на персонала в учреждение като се запазва броя на щатните 21 бройки, но се закрива отдел „Стратегически изследвания” и се откриват нови отделения.

Съгласно длъжностното разписание на Дипломатическия институт при МВР от

01.10.2010г. за заемане на длъжността „главен експерт” са предвидени 3 щатни бройки, а в длъжностното разписание от 31.05.2010г. за длъжността „старши инспектор” са предвидени 6 щатни бройки. Освен това съгласно новото длъжностно разписание, вр. със Заповед № РД -06-30/20.09.2010 г. и.д. директор на Дипломатическия институт изобщо не съществува отдел „Стратегически изследвания” респ. Няма предвидени щатни бройки за администрация в този отдел.

Със заповед № РД-08-09 от 04.05.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР, предмет на оспорване в настоящото производство, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и поради съкращаване на длъжността „главен експерт” при отдел „Стратегически изследвания” със Заповед № РД-06-30/20.09.2010г. на и.д. директора на ДИМВР, както и поради това, че задълженията по длъжностната характеристика за съкратената длъжност не са преминали към друга длъжност по щатно разписание е прекратено служебното правоотношение на В. И. К. на длъжност „главен експерт” в Дипломатическия институт при МВР /ДИМВР/.

По делото са приети, длъжностно разписание от 31.05.2010г. и от 01.10.2010г., Заповед № РД-06-30/20.09.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВНР; длъжностна характеристика на длъжността „главен експерт” в отдел „Стратегически изследвания” при ДИМВР, длъжностни характеристики за длъжностите „Началник отдел”, „Държавен експерт”, „Старши експерти” и „младши експерт” в отдел „Публични дейности и сътрудничество”; както и длъжностни характеристики на „Началник отдел”, „Държавен експерт”, „Старши експерти” и „младши експерт” в новосъздадения отдел „Обучителни програми и проекти”. По делото са приети и уведомление и покана до жалбоподателя за участие в процедура по конкурентен подбор за заемане на длъжността „младши експерт” в отдел „Обучителни програми и проекти”, за които видно от отговора на К. /л.13/ от делото същия е надлежно уведомен.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 04.05.2011 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Дипломатическия институт при МВР на 17.05.2011г. т.е. в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – и.д. директор на Дипломатическия институт при МВНР. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. В оспорената заповед като правно основание за издаването и е посочен чл. 106, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл. В заповедта не е посочена конкретната разпоредба на чл. 106, ал. 1, т. 1 – т. 6 ЗДСл, която представлява правно основание за издаване на заповедта за прекратяване

на служебното правоотношение с жалбоподателя. Нормата на чл. 108 от ЗДСл е императивна и сочи изискванията, на които следва да отговаря издадената заповед за прекратяване на служебно правоотношение, а те са: писмена форма, посочено правно основание за прекратяване, дължими обезщетения и придобит ранг на държавна служба. При липсата на един от тези посочени реквизити, заповедта се явява незаконосъобразна. Позоваването на нормата на чл. 106, ал. 1 ЗДСл не е достатъчно, за да се приеме, че заповедта отговаря на изискването да съдържа като задължителен реквизит правното основание за издаването ѝ - арг. чл. 108, ал. 1 ЗДСл. Административният орган е длъжен да конкретизира приложимата правна норма, тъй като в нея се съдържат и фактическите основания за прекратяване на служебното правоотношение. Непосочването на конкретното правно основание на заповедта нарушава и ограничава до голяма степен правото на защита на служителя и с оглед липсата на изложени в административния акт мотиви за прекратяване на правоотношението. Съгласно чл. 108, ал. 1, изр. 1 ЗДСл административният акт не се нуждае от подробно мотивиране, тъй като фактическото и правно основание за издаването му съвпадат. В конкретния случай, не посочването на конкретно правно основание, води и до липса на изложено фактическо такова, поради което обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Следва да се посочи, че видно от представената по делото заповед № РД-06-30/20.09.2010 г. на и.д. директор на Дипломатическия институт, става ясно, че в администрацията на Дипломатическия институт при МВнР е извършено реструктуриране на част от административните звена, като са закрити отдели, създадени са нови отдели, както и е извършено съкращение на щатни бройки и разкриване на нови такива в новосъздадените административни звена, а именно. Това писмено доказателство макар и да не е станало известно на служителя при издаването му от административния орган, му е станало известно в хода на адм. дело № 7915/2010г. по описа на АССГ, образувано във връзка с оспорване на първата уволнителна заповед № РД-08-08/04.10.2010г. на и.д. директора на Дипломатическия институт при МВР. Освен това, видно от приложените по делото уведомления и покана /л.12 и 13 от делото/, жалбоподателя е поканен за участие в процедура по конкурентен подбор за заемане на длъжността „младши експерт” в отдел „Обучителни програми и проекти”, във връзка с което е и приложения по делото отговор /стр.14/.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 01.10.2010 г. и.д. директорът на Дипломатическия институт при МВР е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал. 4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестиято не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Неоснователно е направеното с жалбата възражение за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на указанията на Заповед № РД-06-30/20.09.2010г., съгласно които е възложено на гл. счетоводител на Дипломатическия институт да изготви предложения до държавните служители, засегнати от цитираната заповед, по чл.92, ал.1 ЗДСл. Видно от цитираната заповед,

това вменено на гл. счетоводител задължение касае държавните служители, на които длъжността се променя или е прехвърлена в новата структура на учреждението, докато в конкретния случай, длъжността на К. не е нито променена, нито прехвърлена в нова структура, а закрита напълно т.е. за в бъдеще няма и не се предвижда осъществяването на функции с подобна длъжност. Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за наличието на условията на чл.87а ЗДСл, с които работодателят не се е съобразил. Със закриването на отдел „ „Стратегически изследвания”, последният занапред представя да бъде част от административната дейност на Дипломатическия институт при Министерство на външните работи. При това положение със закриването на отдела се прекратяват и служебните правоотношения на държавните служители заети с извършването на тази дейност. Ето защо, жалбоподателят . не може да се ползва от закрилата на [чл. 87а от ЗДСл](#) по силата на [§ 11, ал. 2 от ПМС № 167/2008 г.](#) В случая не е налице преструктуриране на административната единица, в която той е работил и премахване на функциите , които е изпълнявал в тази администрация изобщо. Непреминаването на функциите, изпълнявани от жалбоподателя към други длъжности в администрацията, обуславя неприложимост на условията, предвидени в [чл. 87а от ЗДСл](#), при които служебното правоотношение се запазва. В случая е налице хипотезата на [чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл](#), при която закриването на отдел "Стратегически изследвания" към ДИ-МВР" е довело до прекратяване на служебните функции на длъжността, заемана от жалбоподателя.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Р. Б. или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". Следователно бележите на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно. Видно от представените и приети по делото длъжностни разписания в сила от 31.05.2010г. и от 01.10.2010г. числеността на длъжностите в ДИ-МВР, макар и запазена като цяло е изменена по отношение на бройките за отделните видове длъжности, като например за длъжността „главен експерт „ от 6 бройки по старото

щатно разписание, остават 3 по щатното разписание от 01.10.2010г., като за новосъздадените бройки за „младши експерт” е обявен конкурс и жалбоподателя е поканен да участва в него.

По отношение на заеманата от жалбоподателя длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – той е заемал длъжността „главен инспектор” в отдел „Стратегически изследвания”, като с влизането в сила на новото длъжностно щатно разписание този отдел е премахнат като цяло. Установява се наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Премахването или редуцирането на съответните предвидени в длъжностното разписание щатни бройки представлява съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Премахнати са напълно щатните бройки за длъжността „главен инспектор” в отдел „Стратегически изследвания”, като изпълнението на дейността на този отдел изобщо е преустановено, и функциите му не са възложени на другите съществуващи или новосформирани длъжности, т.е. осъществяваните функции са не са запазени. Следователно налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от В. И. К. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателя – „главен експерт” в отдел „Систематически изследвания” не е запазена нито като наименование, нито като система от функции, поради което следва да се приеме, че е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя. Следователно, оспорената заповед се явява издадена в съответствие с материалния закон.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на В. И. К. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, VII състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. К. от [населено място] срещу заповед № РД-08-09/04.05.2011г. на и. д. директора на Дипломатическия институт към Министъра на външните работи.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

